

Змейна ¹

Картина III

(Въ сарайтъ на змея. На масата 2 чаши и вино).
(Гуга е залѣпила очи на вѣнъ и гледа. На край се одръпва и извиква).

Гуга (като плѣска ржце). Иде, иде! (отваря вратата и изтичва изъ стѣлбата).

(Следъ малко влизатъ Дамянъ и Гуга хванати за ржце.)

Гуга. Сѣдни, че си уморенъ. Отдѣхни си. (Бърше му лицето съ кърпичката си).

Дамянъ (хваналъ ржката ѝ). Не умора! Сили чувствувамъ свѣта да прегърна!

Гуга. Юнака ми! (налива чашитѣ) Да се почерпимъ. Извадила съмъ деветъ годишно Чирменско. А гжбитѣ сж брани по родопски хѣлми. — (Чукатъ се.)

Дамянъ (като изпива на една глѣтка виното и я гледа въ очитѣ). Силно вино. Но виното на твоитѣ очи е стократно по-силно. Дай да ги цѣлуна.

(Прегръщатъ се и я цѣлува.)

Гуга. А твоитѣ цѣлувки сж огънь!

(Хванали ржце, дълго се гледатъ.)

Гуга. Като на сънь! Цѣла нощъ все тебе сънувахъ.

Дамянъ. А пѣкъ азъ не мигнахъ. Отъ тъмни зори по върховетѣ обикаляхъ. И щомъ те зърнахъ на прозореца — хукнахъ като хала. Добре, че ми даде ключа. Никой ме не видя.

Гуга (прегръща го).—(Дълго стоятъ прегърнати.)

Дамянъ. Докато е рано да бѣгаме.

Гуга. Има време. Азъ всичко обмислихъ. Нищо вече не може попрѣче на нашата любовъ.

Дамянъ. Знамъ те, че си умна.

Гуга. Вѣрвай въ мене. И бжди спокоенъ.

(Въ това време се чува фучение.)

Гуга (скача и погледва презъ прозореца).

Дамянъ. Какво има?

Гуга. Онзи се завръща.

Дамянъ (изненаданъ). Змеятъ?!

Гуга (самообладана). Нищо! По-добре, че се връща.

Дамянъ. Защо?

¹ Продължение отъ кн. III на Българска мисълъ.